

Deindustrializace Evropy bude postupovat rychle

- CZ24 News | 20. prosince 2022

EU/USA: GLEB PROSTAKOV názorně dokládá, jak americký „zákon o snížení inflace“ zruinuje do neodvratné krize padající evropské státy podřízené Bruselu, které jako bezmocné oběti kanibalismu USA velmi rychle přijdou o většinu svých rozhodujících průmyslových podniků a zůstanou jim jen dluhy, které nebude z čeho splácet

Bývalý šéf Evropské komise Romano Prodi a současná šéfka Ursula von der Leyenová prohlásili, že je pravděpodobná obchodní válka mezi EU a USA. Důvodem k válce bude zákon o zmírnění inflace, který v USA vstoupí v platnost 1. ledna 2023. Zákon nabízí masivní dotace společnostem, které realizují projekty v oblasti čisté energie a čistých technologií, pokud jsou rezidenty USA.

Dotace ve výši zhruba 370 miliard dolarů jsou ve skutečnosti další pobídkou pro evropské průmyslové giganty, aby přesídlily do USA. Kromě toho se EU obává, že z ní USA pro sebe odčerpají velkou část zásob vzácných kovů potřebných k výrobě solárních a větrných panelů a rovněž baterií a motorů pro elektromobily. Tyto dotace v kombinaci s násobně nižšími náklady na energie přispívají k „vysávání“ evropského průmyslu Spojenými státy. Oba dva parametry kriticky mění rovnováhu konkurenceschopnosti podniků mezi EU a USA a staví evropské majitele továren před jednoduchou volbu: přemístit se, nebo zemřít.

Nejvyšší pozornost na sebe upoutal automobilový gigant Volkswagen, který nepopřel zvěsti o uzavření výrobních závodů v Německu, České republice a na Slovensku z důvodu nedostupnosti plynu. O tom, kam přesně budou výrobní závody přesunuty, se společnost vyjadřuje zdrženlivě, ale není těžké to uhodnout. Až se veřejné tajemství provalí, proces nabere exponenciální vývoj: hned za automobilovými koncerny propustí statisíce zaměstnanců také chemické závody, farmaceutické společnosti a mnozí další výrobci.

Kdo druhému jámu kopá...

Soudě podle toho, že se evropští představitelé odvážili hovořit o hrozícím konfliktu mezi spojenci až měsíc před vstupem zákona v platnost, doufali do poslední chvíle v kompromis a vyjednávali. Zákon podepsal Joe Biden letos v srpnu – uprostřed ozbrojeného konfliktu na Ukrajině, který měl zřejmě za cíl sjednotit Západ proti Rusku. Teroristické zničení Nord Streamu však způsobilo, že EU zůstala bez většiny dováženého plynu, zatímco embargo na ropu z moře a cenový strop by mohly způsobit, že kontinent zůstane i bez ruské ropy. Ukazuje se, že ne vše, co je dobré pro USA, je dobré pro Evropu, která se stala závislou na amerických energetických zdrojích a téměř zcela ztratila svou rozhodovací autonomii.

Zákonem „o snížení inflace“, který by se klidně mohl jmenovat „zákon o deindustrializaci Evropy“, byli umlčeni poslední pochybující evropští průmyslníci. Nikdo ho už samozřejmě nezruší: pro Demokraty je jedním z klíčových nástrojů udržení Bidena u moci. Nové továrny a pracovní místa mají ve střednědobém horizontu (ideálně do prezidentských voleb v roce 2024) zmírnit krizi americké ekonomiky. Strašení Ruskem přivedlo země EU v podstatě do baňky, v níž největším a nejzavilejším pavoukem jsou USA.

Obětí politiky „vysávání“ se paradoxně stává někdejší neomalený kořistník. V roce 2008 přijala Evropská unie tzv. surovinovou iniciativu (Raw Materials Initiative), která tvoří základ politiky EU

pro zajištění přístupu k důležitým surovinám ve třetím světě. Tato politika byla prováděna různými způsoby, ale obecně se týkala zajištění volného dovozu surovin ze třetích zemí do EU všemi dostupnými prostředky. Nechvalně proslulá asociační dohoda o přidruženém členství Ukrajiny k EU měla také zajistit neomezený (a pokud možno bezcelní) dovoz ukrajinského dřeva, oceli, železné rudy a vzácných kovů do Evropy. A nyní USA nabídl staré Evropě svou verzi „asociační dohody“ pracující v jejich prospěch.

Unijní Evropané na kolenou

Dosavadní pokusy Evropanů o odpor vypadají komicky. Evropský parlament například pohrozil Spojeným státům obrácením se na Světovou obchodní organizaci. To Brusel může rovnou napsat stížnost do Sportky. Ani návrh Ursuly von der Leyenové na vytvoření fondu pro ekonomické dotace v odpověď na americké subvence nevypadá nadějně. Finanční možnosti Washingtonu a Bruselu jsou nesrovnatelné a vzhledem k propukající hospodářské krizi v Evropě a rostoucím nákladům na podporu Ukrajiny se rozhodně peníze navíc nenajdou.

Projekty EU zaměřené na zásobování alternativními zdroji energie vypadají ještě méně nadějně než před únorem 2022. Například vodíková strategie EU počítala s tím, že až třetina vodíku se bude vyrábět na Ukrajině a v severoafrických zemích, odkud se měl dovážet do EU. Nikdo se zdravým rozumem by nyní na Ukrajině nestavěl drahé elektrolyzéry. Vodík by se pro transport navíc musel míchat se zemním plynem a předávat prostřednictvím ukrajinských plynovodů, které mohou být ve válčící zemi kdykoli odstaveny. A bývalým metropolím kdysi loajální země severní Afriky, jako Alžírsko a Maroko, se nyní dívají na EU jako na slábnoucího klienta, který rychle ztrácí vliv a solventnost.

Nebude fungovat ani měnová politika EU. Oslabení eura a dosažení parity s dolarem pomohlo ochudit občany EU, ale ukázalo se, že nestačí k povzbuzení evropského průmyslu, který je pod tlakem energetické krize a sociálních problémů. Další oslabování eura jako způsobu udržení hospodářské konkurenceschopnosti jen podpoří protestní nálady na kontinentu. Navíc taková politika by nemusela mít žádný efekt, až USA v odpověď na ni změní svou vlastní měnovou a kreditní politiku, což se dříve či později stane: Opět sníží úrokové sazby a oslabí dolar, aby stimulovaly vývoz. To se však ne dříve, než bude Evropa do sucha vyždímána, navzdory nesmělým protestům místních byrokratů.

Zničení evropského průmyslu již realitou

Strašit Spojené státy příklonem k Číně (Scholze mohou následovat Macron a Meloni) je naprosto zbytečné. Přeorientování na Čínu by vyžadovalo obrát o sto osmdesát stupňů: Strategické přehodnocení zahraniční politiky EU, usmíření s Ruskem a spojenectví s Čínou. To by ale znamenalo otevřenou roztržkou s USA, což si EU v současné situaci jednoduše nemůže dovolit. Washington si to velmi dobře uvědomuje, a proto se na tyto „multivektorové hry“ dívá jako na vzdorovitost pětiletého dítěte – hlasitou, ale nepříliš přesvědčivou.

Deindustrializace Evropy bude rychle pokračovat. USA potřebují rychlý výsledek i z politických důvodů. Výroba automobilů, domácích spotřebičů a léků jsou vysoce ziskové podniky, které mají při vstřícné jurisdikci rychlý a viditelný pozitivní dopad. A Demokraté zoufale potřebují prokázat účinnost své hospodářské politiky v příštích dvou letech. S Trumpem nebo DeSantisem za zády nemají kam ustoupit. A proto nemají ohled ke svým spojencům.

Za pak, ohrožené evropské firmy musejí učinit zásadní rozhodnutí rychle. Strach z vlastních vlád, sociálních závazků a možných sankcí z Bruselu ustupuje strachu ze ztráty trhů a s nimi i byznysu

jako takového. Montážní závody se bez velkého hluku přesunou do USA a dodavatelé surovin a komponentů půjdou ihned za nimi. Přemístění přitom nebude dočasné: příjemci dotací v USA budou zatíženi takovými závazky, že jim to po dlouhou dobu (pravděpodobně nikdy) neumožní návrat domů.

Kdepak, mezi EU a USA žádná obchodní válka nebude. Pouze triviální americký kanibalismus.

AUTOR: Gleb Prostakov

[ZDROJ](#)

Překlad: protiproud.info